armastas kui neid läks ta sõna
lausu mata kodu poole Kodu wottis
aga wõera ema siimu sõnad ted
wastu ta sõi pisut kõrti ja
wõeras ema andis suure kausi täie
wärsked liha supi tüttar lapse
kätte isale wia ja kinitas et
ta ise aga üks suu täis katsta ei
tohi tütarlaps ei tohtinud
weña järel küsidagi kui ta üle
öue läks nägi were hipsid piñ
moal seda näher kohkus ta ja ei
tohtinud teps aega wiita sest
wõeras ema tuli toast kui ta
metsa jõudis sai tüttarlaps
isa käest armuta peksta et ta
nanda pikaline olnud were tilk
kadest ega wennast ei tohtind
ta sõna lausta Kui isa sõi
pani tütarlaps tähele et
wenna weikesed käed ja jalad
seal hulgas olid tal tikus

minestus peale hihmus mõtte
asus ta hingesse Wõeras ema
tappis soo wenna ja isa sööb ta
liha ta ei tohtinud hingata
ta kartis isa wiha isa aga
kiitis wõerast ema ja ütles teie
olete koerad lapsed selle pärast
ta teid ei salli aga mina ei
wõi enam teid hoida tema on
minule hea naine ta saadab
mulle liha järele aga teile
annab ta paljast kõrti ja
seda olete teie wäärt et teie ta
sõna ei kuula tüttarlaps ei
tohtinud sõnagi lausuda
Kui isa söönd korjas tüttar-
laps kondid mis isa niidule
laiali wiskas koko ja sidus
oma halli pea rättiku sisse
et neid pärast maha matta
Ta pani rättiku kännu otsa
ja läks niitma kui ta öhtul